

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 18. Tractatus arnulphi Sagiensis contra Schismaticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Ceterum Dux Aquitaniæ solus trans alpes reperiebatur, qui Antipapæ factionem fovaret. Huic S. Bernardus sub idem tempus, nomine Hugonis Ducis Burgundiæ, ejus propinqui, scripsit, excitans ad Schisma damnandum. Atque in ea epistola de Schismaticis præter alia dicit: *Habent tamen Ducem Apuliæ, sed solum ex Principibus, ipsumque usurpatæ coronæ mercede ridicula deceptum. Denique quid boni, quid virtutis, quid honestatis afferunt de Summo Pontifice suo, ut & nos provocent ad favorem? si vera sunt, quæ ubique divulgat opinio, nec unius dignus est viculi potestate, si vera non sunt, decet nihilominus Caput Ecclesiæ non solum vitæ habere Sanctitatem, sed & famæ decorem.*

§. XVIII.

Tractatus Arnulphi Sagiensis contra Schismaticos.

Quæ vero in Schismate contra Anacletum Antipapam tunc vulgabatur, to. 2. Spicil. p. 336. perspicimus ex Tractatu Arnulphi Archidiaconi Sagiensis & postea Episcopi Lexoviensis, Geofrido Episcopo Carnotensi & Innocentii Pontificis Legato inscripto. Arnulphus tunc in Italia versabatur, quo cum Leges Romanas addiscendi studium petraxerat; quare cum absens Ecclesiæ suæ aliud obsequium præstare non pos-

Sæcul. XII.
A.C. 1131.

ey. 127.

Sæcul. XII. fet, hunc Tractatum scripsit, in quo to-
 A.C. 1131. tum Schismatis negotium discutit, &

c. 15.

primo de Gerardo Inculismensi, secundo
 loco de Petro Leonis & tertio de Inno-
 centio Papa differit. Ubi de Gerardo
 agit, dicit; Ipsum, humili loco & paren-
 tibus pauperrimis natum in Normannia,
 compulsus fuisse ex patria in exteram
 Regionem nempe in Aquitaniam migra-
 re. Episcopum deinde non suo merito
 sed fortunæ cœcæ beneficio fuisse ele-
 ctum, cum divisæ eligentium partes nul-
 lam aliam ad finem litis perveniendi
 viam sibi superesse putassent. Tum ser-
 mone in Gerardum directo, *Ecclesiam*
quamdam, inquit, ædificari curasti, ne ti-
bi prætextus pecunias colligendi deesset.
Nepotes tuos, homines & literis & hono-
rum morum testimonio destitutos ad Di-
gnitates Ecclesiasticas evexisti, iisque Ec-
clesiæ Regimen commisisti. Cetera Ben-
eficia plus auri afferentibus concessisti, nul-
lam dedicasti Ecclesiam, nullum Altare
consecrasti, nullum Clericum ordinasti,
nisi exinde lucellum tibi rediret. Tum
 c. 2. transiens ad Gerardi Legationem, vi cu-
 jus ei jurisdictio in quinque Ecclesias Ar-
 chiepiscopales competeat, non negat,
 virum esse rebus gerendis aptum, scientia
 & facundia præditum, sed dicit, sua
 potestate abusum fuisse, ut avaritiam &
 ambitionem satiaret, Concilia sine neces-
 sitate

sitate coegisse, ut in iis præsidendi gloria Sæcul. XII.
frueretur, & sic effecisse, ut Sancti Con- A.C. 1131.
ventus vilescerent.

De Petro Leonis auctor dicit; Ju-
dæum illum ipsius avum, postquam opes
usuris partas congessisset, ad Christiano-
rum Sacra eo consilio transisse, ut mu-
tata Religione potentiam quæreret, Pe-
trum vero, nunc Antipapam, adhuc in
vultu originis suæ notas circumferre. (*)
*In Franciam missus est, inquit, ut illius
Gentis amicitiam morum æqualitate &
linguæ commercio sibi conciliaret. Cum
vero juvenis ob lascivam vitæ licentiam
& audaciam infamia laboraret, ad celan-
dum dedecus, monachum induit in Clunia-
censi monasterio tunc in universis Galliis
illustrissimo. Familiæ suæ favore & po-
tentia Cardinalis creatus, & variis Lega-
tionibus functus, immensam cupiditatem
exsatiare satagebat. Luxus præcipue in
viro Ecclesiastico omnibus scandalo fuit;
bis enim quotidie splendidissime epulaba-
tur, fercula exquisiti saporis & ad deli-
cias condita ponebantur, tanta abundan-
tia, ut Episcoporum & Abbatum opes ex-
hauriret. Nihilominus Ecclesias suis or-
namentis spoliabat, & tandem nefandis se*

c. 3.

Yy 5 se

(*) Quæ fuerint hæ notæ, non liquet, nisi forte Petrus barbam more Judæorum tonsam gesserit; sed nec ista conjectura satis placet.

Sæcul. XII. *se polluere commerciis, filios ex stupri con-*
A.C. 1133. *suetudine cum sorore genuisse, pellicem sub*
virili veste latentem alere, & cum iter fa-
ceret, circumducere accusabatur. Hæc
passim de Anacieto Antipapa jactaban-
tur.

§. XIX.

Hildeberti Archiepiscopi Turonensis
extrema.

Epistola S. Bernardi ad Hildebertum Ar-
 chiepiscopum Turonensem data opta-
 tum sortita est effectum, nam Præsul ille
 reliquo vitæ suæ tempore, quod breve
 fuit, Innocentio Papæ favit. Obit vero
 Hildebertus in beata senectute decima
 octava Novembris anno millesimo cente-
 simo trigesimo tertio vel certe sequente,
 clarissima sui fama relicta, quam ei libri
 in lucem editi pepererunt. Scriptis
 quippe Epistolas centum triginta, Sermo-
 nes centum & quadraginta, Vitam S. Ra-
 degundis, & S. Hugonis Cluniacensis, ali-
 quot Tractatus Morales & Theologicos &
 denique carmina permulta. Collectio-
 nem Canonum quoque inchoaverat, &
 non nulli illam Præfationem, quæ in
 fronte Libri Ivonis Carnotensis visitur,
 Hildeberto auctori tribuunt.

Lib. III. ep.
53. al. 83.

Cum Fulco Rechinus Comes Ande-
 gavenensis voto se obstrinxisset, peregrina-
 tionem ad S. Jacobum suscipere, ad eum
 Hilde-